

In conclusion despite the lack of extensive conventional incorporation and support among states even the most innovative and disputed jurisdiction, such as universal jurisdiction in absentia, is not prohibited under international law unless it clashes with its other rules or principles. As the logic flows if universal jurisdiction is permissible then its exercise in absentia is permissible too, though which question remains without an answer is whether the latter is desirable. This issue will remain unresolved and unsure until either a corresponding case comes to an international tribunal, or an international treaty, or a recognized series of guidelines is accepted. At the moment the only statement which does not raise doubts is that universal jurisdiction, including universal jurisdiction in absentia, is envisaged to serve the interests of the international community as a whole by replacing impunity with accountability, thus being extremely important as a tool of fostering progressive development of international law towards human rights and justice.

Гнатенко Є. С.

викладач, Національний університет «Одеська юридична академія»

СПІВВІДНОШЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ І МІЖНАРОДНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА. ПРОЦЕС ГАРМОНІЗАЦІЇ ТА АДАПТАЦІЇ

Правова система, яка існує сьогодні в Україні, складалася протягом тривалого часу під впливом різноманітних факторів історичного, політичного, соціального, економічного та іншого характеру. Зазначене цілком стосується і кримінального права України як частини його цілісної правової системи. Як і в кримінальному законодавстві будь-якої держави, у кримінальному законодавстві України змішані елементи національно-самобутнього з елементами запозиченого чужого – це законодавство завжди розвивалося під певним впливом кримінального законодавства інших держав, а також під впливом міжнародного права, який з часом ставав все більш потужним.

Ні для кого не є таємницею, що забезпечення законності, рівності, судової незалежності, адекватності реакції на вчинений злочин та її швидкості є основними в системі владовідносин, що формують кримінально-правові норми. Узгодження національних

правових систем у сучасній Європі засноване саме на послідовному дотриманні зазначених принципів. Керуючись ними, сьогодні держави Європи вирішують ряд практичних завдань, звернення уваги до яких важливо і для побудови адекватної системи реагування в національному законодавстві.

Проблема співвідношення міжнародного кримінального і внутрішньодержавного права носить підлеглий характер до проблеми співвідношення міжнародного та національного права. Вітчизняна доктрина міжнародного права виходить з того, що вони являють собою самостійні і особливі правові системи, які не підпорядковані одна одній. Проте міжнародне і національне право перебувають у постійній взаємодії, що опосередковується волею держав-учасників міжнародних відносин. З іншого боку, національне кримінальне право робить позитивний вплив на розробку та функціонування міжнародних договорів у боротьбі зі злочинністю. Крім того, на базі загальних принципів кримінального права держав будуються такі специфічні інститути міжнародного кримінального права, як співучасть, замах на злочин, злочинний наказ, призначення покарання та ін.

Основою для формування всіх названих інститутів було національне кримінальне право. Те ж саме можна сказати про порядок попереднього розслідування міжнародних злочинів, віддання до суду міжнародного військового трибуналу та інших кримінально-процесуальних питань, включених до статутів міжнародних судів з урахуванням національного законодавства. До їх числа відносяться: трансформація договірних норм в кримінальне законодавство країни, ратифікація та опублікування договорів відповідно до встановлених у законах держави правил, відповідність договорів загальноновизнаним принципам і нормам міжнародного права, точність і конкретність міжнародних договорів з метою їх застосування національними судами і т. п.

Найбільш важливим завданням гармонізації кримінально-правових відносин в Європі та Україні повинно бути, на наш погляд, продовження роботи над уніфікацією визначення злочинів міжнародного характеру, вироблення кримінально-правового тезаурусу, а також Науково-практичного посібника з застосування положень РЄ у галузі боротьби з транснаціональною організованою злочинністю, корупцією та злочинами міжнародного характеру. Свого часу така допомога щодо застосування положень Декларації

ООН Основних принципів правосуддя для жертв злочинів та жертв зловживання владою було видано для політиків Комісією ООН з попередження злочинності та кримінального правосуддя. Вважаємо, що підготовка та розповсюдження таких коментарів буде дуже корисною як для молодих демократій, так і для країн з усталеним досвідом будівництва правових моделей соціального контролю над злочинністю.

Сьогодні в усьому світі вчені стурбовані пошуками більш раціональної, гуманістичної моделі, зорієнтованої не тільки на конфлікт між державою і правопорушником, а й на компроміс між потерпілим, злочинцем і державою, на створення моделей, заснованих на інших, некараних підходах до призначення і застосування кримінального покарання. Реалізація принципу соціальної справедливості в кримінально-правових відносинах передбачає врахування інтересів не тільки держави і злочинця, але потерпілого і всього суспільства в цілому. В даний час в Україні підготовлені законопроекти, що стосуються захисту прав жертв злочинів, ведеться робота над розширенням можливостей застосування заходів альтернативних покарань у діяльності із соціального контролю над злочинністю.

Саме така політика, що ґрунтується на реалізації соціальної справедливості в кримінально-правових відносинах, а не каральний підхід, не прізонізація, є суттю кримінального права ХХІ століття, і завдання сучасної кримінально-правової науки – всіляко сприяти розвитку гармонізації законодавства за допомогою створення модельних законів, тезаурусу, розробки керівних стандартів і основних принципів правосуддя, при імplementації примирних процедур в національне кримінальне право.

Колоколов А. Е.

*слушатель, Днепропетровский государственный
университет внутренних дел*

ПРОБЛЕМЫ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ПОНЯТИЯ «ТЕРРОРИЗМ» И ИХ ПОСЛЕДСТВИЯ

Вопросы борьбы с терроризмом в мире с каждым днем приобретает все большую и большую важность. Современный терроризм обладает существенными особенностями, которые должны учитываться при организации борьбы с этим явлением.